

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษานี้เป็นการศึกษาเชิงเปรียบเทียบ (Comparative research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบปัญหาและความต้องการบริการการปรึกษาเชิงจิตวิทยาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับนักศึกษาชั้นปีสุดท้าย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 232 คน และ 236 คน ตามลำดับ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษานี้ คือ แบบสอบถามปัญหาและความต้องการบริการการปรึกษา โดยเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิด ความรู้สึก การรับรู้ โดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ปัญหาส่วนตัวและปัญหาเกี่ยวกับการเรียน

ส่วนที่ 3 ความต้องการบริการการปรึกษา

ส่วนที่ 4 ความต้องการวิธีการให้การปรึกษา

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Window

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และใช้สถิติ t-test (independent group) เพื่อเปรียบเทียบปัญหาและความต้องการบริการการปรึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีสุดท้าย

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาเปรียบเทียบปัญหาและความต้องการบริการการปรึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับนักศึกษาชั้นปีสุดท้าย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจังหวัดเชียงใหม่ สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 56.5 มีอายุ 18 ปี จำนวน 176 คน คิดเป็นร้อยละ 75.9 ผลการเรียนเฉลี่ย 2.51 – 3.50 จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 52.6 สถานภาพการสมรสของบิดา-มารดา อยู่ด้วยกัน จำนวน 188 คน คิดเป็นร้อยละ 81.0 โดยพักอาศัยอยู่หอพักเอกชน จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 53.9 ผู้ปกครองประกอบอาชีพ ค้าขาย จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 42.2 ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือน 10,001 - 20,000 บาท จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 47.0 และระดับการศึกษาของผู้ปกครองคือ มัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 36.6

นักศึกษาชั้นปีสุดท้าย ส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 60.2 มีอายุ 23 ปี จำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 67.4 ผลการเรียนเฉลี่ย 2.51 – 3.50 จำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 73.3 สถานภาพการสมรสของบิดา-มารดา อยู่ด้วยกัน จำนวน 163 คน คิดเป็นร้อยละ 69.1 โดยพักอาศัยอยู่หอพักเอกชน จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 53.4 ผู้ปกครองประกอบอาชีพ เกษตรกร จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 42.4 ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือน 5,001 - 10,000 บาท จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 43.6 และระดับการศึกษาของผู้ปกครองคือ มัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 61.0

2. ปัญหาส่วนตัวและปัญหาเกี่ยวกับการเรียน

จากการศึกษาพบว่าปัญหาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนมากกว่า นักศึกษาชั้นปีสุดท้าย อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 ได้แก่ ปัญหาในการปรับตัวต่อที่เรียนใหม่ ปัญหาความยุ่งยากและไม่คุ้นเคยกับการลงทะเบียนเรียนด้วยตนเอง ปัญหาทีมงานและกิจกรรมหลายอย่างที่ต้องทำจนไม่สามารถแบ่งเวลาได้ ปัญหาการเกิดความเครียดจากการอยากให้ผลการเรียนดี

ปัญหาการปฏิบัติตามกฎระเบียบของมหาวิทยาลัย ปัญหาไม่สามารถปรับตัวกับเพื่อนได้ ปัญหากับการคบเพื่อนต่างเพศ ปัญหาในการทำงานเป็นกลุ่มหรือทำงานกับผู้อื่น ปัญหารู้สึกไม่มั่นใจในบุคลิกภาพของตนเอง ปัญหาไม่สามารถที่จะควบคุมอารมณ์ของตนเองได้ ปัญหาการจราจรและที่จอดรถภายในและรอบๆมหาวิทยาลัย ปัญหาความไม่พึงพอใจด้านที่พักอาศัย ปัญหาความห่างไกลจากครอบครัวกระทบถึงการใช้ชีวิตประจำวัน และปัญหาการทำงานหารายได้ระหว่างเรียน

ส่วนปัญหาของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 ได้แก่ ปัญหาการเงินไม่เพียงพอกับการใช้ชีวิตประจำวัน มีปัญหาสุขภาพร่างกายจนกระทบต่อการใช้ชีวิตประจำวัน ปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัย ปัญหาเกี่ยวกับการฝึกสอน และปัญหาการเรียนต่อและการประกอบอาชีพหลังจากจบการศึกษา ส่วนปัญหาที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ได้แก่ ปัญหาความสัมพันธ์ที่ไม่ดีต่อรุ่นพี่และรุ่นน้อง และปัญหาสุราและสถานบันเทิงส่งผลกระทบต่อการใช้ชีวิตประจำวัน

3. ความต้องการบริการการศึกษา

จากการศึกษาพบว่าความต้องการบริการการศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่มากกว่านักศึกษาชั้นปีสุดท้าย อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 ได้แก่ ความต้องการบริการการศึกษาเรื่องการปรับตัวในการเรียน การแบ่งเวลาเรียน การแบ่งเวลาทำกิจกรรม การใช้บริการของมหาวิทยาลัย การหางานทำในระหว่างเรียน การคบเพื่อน การคบเพื่อนต่างเพศ การปรับบุคลิกภาพ และการจัดการกับที่พักอาศัยในปัจจุบัน ส่วนความต้องการบริการให้การศึกษานักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนมากกว่านักศึกษาชั้นปีสุดท้ายแต่ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ได้แก่ การเรียนให้มีประสิทธิภาพ การป้องกันมิให้ตนเองทำผิดกฎระเบียบของมหาวิทยาลัย การทำงานร่วมกับบุคคลอื่น และการจัดการกับอารมณ์ของตนเอง

ส่วนความต้องการบริการการศึกษาของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 ได้แก่ ความต้องการบริการการศึกษาเรื่องการสร้างแรงจูงใจในการเรียน การเตรียมความพร้อมและปรับตัวในที่ฝึกสอน การทำวิจัย การวางแผนศึกษาต่อและหางานทำหลังสำเร็จการศึกษา และกฎระเบียบข้อบังคับในการจบการศึกษา ส่วนความต้องการบริการการศึกษาของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่มีค่าเฉลี่ยคะแนน

มากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ได้แก่ การเตรียมความพร้อมในการสอบ วัดผลความเครียดจากการเรียน และการสร้างมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อบุคคลอื่น ส่วนความต้องการ บริการการศึกษาของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่ค่าเฉลี่ยคะแนนมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 แต่ไม่มี ความแตกต่างกันทางสถิติ ได้แก่ การเรียนซ่อมเสริมหรือศึกษาเพิ่มเติม การทำงานเป็นกลุ่ม และ เรื่องสุรา สิ่งเสพติด และสถานบันเทิง

4. ความต้องการวิธีการให้การปรึกษา

นักศึกษาทั้ง 2 ชั้นปี ส่วนใหญ่มีความต้องการให้บุคคลผู้ให้การปรึกษา คือ อาจารย์ที่ปรึกษา โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 47 และนักศึกษาชั้นปี สุดท้าย จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 63.6 และนักศึกษาทั้ง 2 ชั้นปี ส่วนใหญ่มีความต้องการ ให้ผู้ให้คำปรึกษามีลักษณะอุปนิสัย ไว้วางใจได้ โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 130 คน คิดเป็น ร้อยละ 56 และนักศึกษาชั้นปีสุดท้าย จำนวน 192 คน คิดเป็นร้อยละ 81.4 ส่วนใหญ่นักศึกษา ทั้ง 2 ชั้นปี มีความต้องการวิธีการให้การปรึกษาเป็นรายบุคคล โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 204 คน คิดเป็นร้อยละ 87.9 และนักศึกษาชั้นปีสุดท้าย จำนวน 175 คน คิดเป็นร้อยละ 74.2 ส่วนมากนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีความต้องการให้สถานที่ให้บริการการปรึกษา คือ ห้องให้คำปรึกษา จำนวน 60 คน โดยคิดเป็นร้อยละ 25.9 แต่นักศึกษาชั้นปีสุดท้ายส่วนมากต้องการให้สถานที่ ให้บริการการปรึกษา คือ ขึ้นอยู่กับสถานการณ์นั้นๆ จำนวน 89 คน โดยคิดเป็นร้อยละ 37.7 วิธี กำหนดเวลาในการปรึกษา นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ส่วนใหญ่ต้องการให้นักศึกษากำหนดเอง จำนวน 133 คน โดยคิดเป็นร้อยละ 57.3 แต่นักศึกษาชั้นปีสุดท้ายส่วนใหญ่ต้องการให้ผู้ให้คำปรึกษาจัด ตารางเวลาให้นักศึกษาเลือก จำนวน 106 คน โดยคิดเป็นร้อยละ 44.9 ส่วนใหญ่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีความต้องการให้ระยะเวลาในการปรึกษาแต่ละครั้งมีระยะเวลา 30 นาที จำนวน 99 คน โดย คิดเป็นร้อยละ 42.7 แต่ส่วนใหญ่นักศึกษาชั้นปีสุดท้าย มีความต้องการให้ระยะเวลาในการปรึกษา แต่ละครั้งมีระยะเวลา 1 ชั่วโมง จำนวน 80 คน โดยคิดเป็นร้อยละ 33.9 และส่วนใหญ่นักศึกษา ทั้ง 2 ชั้นปี มีความต้องการให้ความถี่ในการปรึกษา คือ เดือนละ 1 ครั้ง โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 167 คน คิดเป็นร้อยละ 72 และนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายจำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 37.7

อภิปรายผล

จากการศึกษาเปรียบเทียบปัญหาและความต้องการบริการการปรึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับนักศึกษาชั้นปีสุดท้าย พบว่ามีความแตกต่างกัน ยกตัวอย่างเช่น นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีปัญหาในการปรับตัวต่อที่เรียนใหม่มากกว่านักศึกษาชั้นปีสุดท้าย แต่นักศึกษาชั้นปีสุดท้ายนั้นก็มีปัญหาเรื่องการเงินไม่เพียงพอกับการใช้ชีวิตประจำวัน เหมือนกันกับที่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีความต้องการบริการการปรึกษาเรื่องการแบ่งเวลาเรียนมากกว่านักศึกษาชั้นปีสุดท้าย แต่นักศึกษาชั้นปีสุดท้าย มีความต้องการบริการการปรึกษาเรื่องการเตรียมความพร้อมและปรับตัวในที่ฝึกสอน มากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 ทั้งนี้รวมถึงความแตกต่างด้านความต้องการวิธีการให้การปรึกษาของนักศึกษาทั้งสองชั้นปี ซึ่งสามารถอภิปรายผลทั้งหมดได้ดังนี้

1. ปัญหาส่วนตัวและปัญหาเกี่ยวกับการเรียน

จากการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนปัญหาส่วนตัวและปัญหาเกี่ยวกับการเรียน ระหว่างนักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับนักศึกษาชั้นปีสุดท้าย พบว่า ปัญหานักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนสูงกว่านักศึกษาชั้นปีสุดท้าย ได้แก่ ปัญหาในการปรับตัวต่อที่เรียนใหม่ ความยุ่งยากและไม่คุ้นเคยกับการลงทะเบียนเรียน งานและกิจกรรมหลายอย่างที่ต้องทำจนไม่สามารถแบ่งเวลาได้ การเกิดความเครียดจากการอยากให้ได้ผลการเรียนดี การต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบของมหาวิทยาลัย สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุชาติพิศ จรรยาอารีกุล (2539, อ้างใน ฐิระ ทองเหลือ, 2542, น. 45) ได้ศึกษาปัญหาการเรียน ส่วนตัวและสังคมของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัญหาด้านการเรียนที่นักศึกษาประสบร่วมกันมากที่สุด คือ การศึกษาที่สถานศึกษาจัดไว้ให้ อุปกรณ์ มีจำนวนไม่เพียงพอ ปัญหาด้านส่วนตัวที่นักศึกษาประสบร่วมกันมากที่สุดคือ มีความวิตกกังวลเรื่องต่างๆ เช่น การเรียน การสอบ วิตกกังวลเกี่ยวกับอนาคตของตนเอง ส่วนปัญหาความรู้สึกไม่มั่นใจในบุคลิกภาพของตนเอง ความไม่สามารถที่จะควบคุมอารมณ์ของตนเองได้ การทำงานเป็นกลุ่มหรือการทำงานกับผู้อื่น การไม่สามารถปรับตัวกับเพื่อนได้ดีเท่าที่ควร การคบเพื่อนต่างเพศ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ มรกต บำรุงกิจ (2543) ที่พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีระดับความต้องการปรึกษา

ปัญหาในระดับมาก คือ การสร้างความมั่นใจให้กับตนเอง และต่อมา คือ เรื่องการปรับอารมณ์ และควบคุมอารมณ์ เรื่องการปรับตัวกับสังคม เรื่องการคบเพื่อน การคบเพื่อนต่างเพศ ปัญหาความรัก ส่วนปัญหาความไม่พึงพอใจด้านที่พักอาศัย ปัญหาการจราจรและที่จอดรถภายในและรอบๆ มหาวิทยาลัย การทำงานหารายได้ระหว่างเรียน ความห่างไกลจากครอบครัวกระทบถึงการใช้ชีวิตประจำวัน สอดคล้องกับผลการศึกษาของ จีระ เหลือทอง (2542) ที่พบว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีความต้องการคำปรึกษาเรื่องปัญหาด้านการอยู่หอพัก การปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนร่วมห้องพัก การปฏิบัติตามกฎระเบียบของหอพัก ด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบ พบว่า ต้องการลดความเครียด จากกฎระเบียบรวมถึงการจัดระเบียบการจราจรของมหาวิทยาลัย และด้านปัญหาส่วนตัว ได้แก่ ปัญหาการเงินไม่พอใช้ และปัญหาครอบครัว ซึ่งปัญหาเหล่านี้เกิดมาจากการเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อมและการดำเนินชีวิต ที่เปลี่ยนจากโรงเรียนมัธยมมาเป็นมหาวิทยาลัยที่มีความแตกต่างกันอย่างสูง ซึ่งหากนักศึกษาไม่มีความสามารถในการปรับตัวที่ดี ก็อาจส่งผลกระทบต่อชีวิตประจำวันได้

ส่วนปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนของนักศึกษาชั้นปีสุดท้าย มากกว่าค่าเฉลี่ยคะแนนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ได้แก่ ปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัย ปัญหาเกี่ยวกับการฝึกสอน ปัญหาการหาที่เรียนต่อและการประกอบอาชีพหลังจากจบการศึกษา ปัญหาความสัมพันธ์ที่ไม่ดีต่อรุ่นพี่และรุ่นน้อง สอดคล้องกับที่ Edelman & Mandile (1990, อ้างใน ฝนทิพย์ จักรทอง, 2543, น. 10) ที่กล่าวว่าวัยผู้ใหญ่ตอนต้น ในคนที่ได้เรียนหนังสือก็จะเริ่มจบการศึกษามีโอกาสเลือกประกอบอาชีพการงาน เพื่อให้เกิดความมั่นคงทางเศรษฐกิจและทางจิตใจตามมา บุคคลวัยนี้จะใช้ประสบการณ์ที่ได้รับจากระบบการศึกษา จากงานอาชีพและจากเหตุการณ์ทั่วไป สร้างทักษะของการติดต่อสื่อสาร เพื่อสร้างความสัมพันธ์แนบแน่น ลึกซึ้งกับผู้อื่น

ส่วนปัญหาสุราและสถานบันเทิงส่งผลกระทบต่อการใช้ชีวิตประจำวัน อาจจะเหตุผลที่ส่งผลกระทบต่อปัญหาการเงินไม่เพียงพอ และการมีปัญหาสุขภาพร่างกายจนกระทบต่อการใช้ชีวิตประจำวัน สอดคล้องกับที่ กรมสุขภาพจิต (2547, อ้างใน รุ่งทิวา ใจจา, 2550) ที่กล่าวถึงผลกระทบจากการเสพยาว่า ทำให้เกิดปัญหา หมดเงินไปมากกับการซื้อสุรามาคืม และกระทบถึงปัญหาสุขภาพมากมาย เช่น โรคกระเพาะอาหารอักเสบเนื่องจากสุรา แผลในกระเพาะอาหาร โรคตับ สมองส่วนหน้าถูกทำลาย เป็นต้น

ดังนั้นเมื่อทราบถึงลักษณะและความแตกต่างของปัญหาของนักศึกษาทั้งสองชั้นปีแล้ว ก็สามารถนำข้อมูลไปปรับใช้หรือนำไปเป็นแนวทางในการจัดบริการการศึกษา หรือโครงการเพื่อช่วยเหลือนักศึกษาในเรื่องต่างๆ ให้เหมาะสมกับนักศึกษาในแต่ละชั้นปีได้ โดยพิจารณาควบคู่ไปกับข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการบริการการศึกษาของนักศึกษาทั้งสองชั้นปีที่ผู้ศึกษาได้อภิปรายต่อไปดังนี้

2. ความต้องการบริการการศึกษา

จากการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนความต้องการบริการการศึกษาระหว่างนักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับนักศึกษาชั้นปีสุดท้าย พบว่า ความต้องการบริการการศึกษานักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายแตกต่างกัน ซึ่งผลการศึกษาพบว่าความต้องการบริการการศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สูงกว่าค่าเฉลี่ยคะแนนของนักศึกษาชั้นปีสุดท้าย ได้แก่ การปรับตัวในการเรียน การแบ่งเวลาเรียน การแบ่งเวลาทำกิจกรรม การใช้บริการของมหาวิทยาลัย สอดคล้องกับ จีระ ทองเหลือ (2542) ที่กล่าวว่านักศึกษาต้องการสร้างความพร้อมในการเรียน ต้องการทราบวิธีการลงทะเบียน การปรับตัวในการเรียน การจัดเวลาเรียนให้เหมาะสม ซึ่งการที่นักศึกษามีความต้องการรับบริการให้คำปรึกษาในเรื่องเหล่านี้ คงเป็นเพราะว่า การเรียนในระบบมหาวิทยาลัยต่างจากระบบที่นักศึกษาเคยเรียนมา ด้านความต้องการบริการการศึกษาเรื่องการจัดการกับที่พักอาศัยในปัจจุบัน นั้นสอดคล้องกับ มรกต บำรุงกิจ (2543) ได้กล่าวว่า นักศึกษาใช้ปีที่ 1 มีความต้องการบริการการให้คำปรึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เป็นปีที่เข้าพักในหอพักเป็นปีแรก ซึ่งได้ผ่านการดูแลเอาใจใส่จากบิดามารดา ญาติพี่น้องเป็นอย่างดีเมื่อครั้งที่อยู่กับครอบครัว เมื่อเข้ามาพักในหอพักจึงต้องการให้หอพักเป็นเสมือนบ้านหลังที่ 2 ที่ได้รับความปลอดภัยเหมือนอยู่บ้าน ด้านความต้องการบริการการศึกษาเรื่องการทำในระหว่างเรียน ซึ่งนักศึกษาอาจจะอยากช่วยเหลือผู้ปกครองหรือว่าอาจจะอยากต้องการหารายได้เล็กๆ น้อยๆ เอง สอดคล้องกับที่ สุพัตรา สุภาพ (2540) กล่าวว่าวัยรุ่นต้องการอิสระ อยากมีอนาคต ต้องการมีความสำเร็จ เป็นวัยที่อยากรับผิดชอบ ด้านความต้องการการศึกษานักศึกษาชั้นปีที่ 1 เรื่องการคบเพื่อน การคบเพื่อนต่างเพศ ก็สอดคล้องกับ จีระ ทองเหลือ (2542) ที่พบว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีความต้องการบริการการศึกษาด้านการปรับ

เข้ากับเพื่อน และการคบเพศตรงข้าม อยู่ในระดับมาก นักศึกษาอาจจะมีปัญหาเรื่อง ทักษะคนตัว การเลี้ยงดู และอุปนิสัยที่แตกต่างกัน ทำให้มีปัญหาในการปรับตัวเข้าหากัน

ส่วนความต้องการบริการการปรึกษาของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 ได้แก่ ความต้องการบริการการปรึกษาเรื่องการสร้างแรงจูงใจในการเรียน การเรียนซ่อมเสริมหรือศึกษาเพิ่มเติม การเตรียมความพร้อมและปรับตัวในที่ฝึกสอน การทำวิจัย การวางแผนศึกษาต่อและหางานทำหลังสำเร็จการศึกษา กฎระเบียบข้อบังคับในการจบการศึกษา สอดคล้องกับที่ ดาริกา ธารบัวสวรรค์ (2540) ได้สรุปไว้ว่า วิทยุใหญ่ตอนต้นเป็นวัยที่มีการเจริญเติบโตเต็มที่ของร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับสถานภาพทางสังคมที่จะพึงมีกับผู้อื่นๆ ถือว่าเป็นช่วงเวลาของการปรับตัวให้สอดคล้องกับแผนใหม่ในชีวิต และความคาดหวังของสังคม ปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในวัยนี้ ได้แก่ การพัฒนาตนเองสำหรับการศึกษาระดับที่สูงขึ้น การปรับตัวเกี่ยวกับอาชีพ การสร้างฐานะ การเลือกคู่ครอง และการสร้างครอบครัวใหม่ ดังนั้นถ้ามีเหตุการณ์หรือสถานการณ์ใดเข้ามาขัดขวางกระบวนการพัฒนาการของวัยนี้ให้ดำเนินไปตามปกติย่อมมีผลกระทบต่อบุคคลได้

จะเห็นได้ว่าปัญหาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 บางด้านจะมีมากกว่านักศึกษาชั้นปีสุดท้าย แต่พอเปรียบเทียบความต้องการบริการการปรึกษาแล้ว นักศึกษาชั้นปีที่ 1 จะมีความต้องการบริการการปรึกษาในด้านเหล่านั้นเท่ากับนักศึกษาชั้นปีสุดท้าย เพราะฉะนั้นเป็นไปได้ว่า นักศึกษาปีที่ 1 ยังไม่มีความต้องการรับบริการปรึกษา หรือนักศึกษาอาจจะยังไม่ทราบถึงข้อดีหรือประโยชน์ของการรับบริการการปรึกษา และบางปัญหาก็อาจไม่จำเป็นต้องได้รับการปรึกษา เช่น ปัญหาการจราจรและที่จอดรถภายในและรอบๆ มหาวิทยาลัย เป็นต้น เพราะว่าปัญหานี้ นักศึกษาไม่สามารถแก้ไขเองได้ ต้องให้มหาวิทยาลัย หรือผู้เกี่ยวข้องเป็นผู้จัดการ แต่ความจริงแล้วปัญหาทุกปัญหาก็ทำให้เกิดความเครียดซึ่งส่งผลกระทบต่อการใช้ชีวิตประจำวันของบุคคลได้ ดังนั้นจึงควรใช้บริการการปรึกษาเป็นแนวทางในการเพิ่มทักษะการแก้ปัญหาในเรื่องต่างๆ ซึ่งสอดคล้องกับที่ วัชร ทรัพย์มี (2531, น. 87) ได้ให้ความหมายของการให้การปรึกษาสรุปว่า การให้การปรึกษาเป็นกระบวนการช่วยเหลือบุคคล โดยมีการพบปะเป็นการส่วนตัวระหว่างผู้ให้การปรึกษาและผู้รับการปรึกษา เพื่อช่วยให้ผู้รับการปรึกษาเข้าใจตนเอง และสิ่งแวดล้อมได้ดีขึ้น สามารถที่จะวางโครงการ

ในอนาคตของตนอย่างเหมาะสม ทั้งเป็นการช่วยให้เขาตัดสินใจแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งไม่ใช่เฉพาะสามารถแก้ปัญหาที่กำลังเผชิญอยู่เท่านั้น แต่จะช่วยให้มีทักษะในการแก้ปัญหาอื่นๆ ได้ด้วยตนเอง

3. ความต้องการวิธีการให้การปรึกษา

จากผลการศึกษาพบว่า ทั้งนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และนักศึกษาชั้นปีสุดท้าย ส่วนใหญ่มีความต้องการให้บุคคลผู้ให้คำปรึกษาคืออาจารย์ที่ปรึกษา ที่มีลักษณะอุปนิสัยไว้วางใจได้ และต้องการบริการการปรึกษาเป็นรายบุคคล แสดงให้เห็นว่านักศึกษาซึ่งเป็นผู้รับบริการการปรึกษาอาจต้องการความเข้าใจจึงต้องการผู้ที่รักษาความลับได้ สอดคล้องกับ อรอินทร์ พงษ์สุวรรณ (2544) ที่ศึกษาความต้องการการบริการให้คำปรึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนอนุบาลป่างิ้ว อำเภอเวียงป่าเป้า จังหวัดเชียงราย พบว่า นักเรียนต้องการการให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคล นักเรียนส่วนมากต้องการปรึกษาปัญหากับครูแนะแนวที่จะต้องไว้วางใจได้นั้น แสดงให้เห็นว่าบางเรื่องนักเรียนมีปัญหาเป็นเรื่องส่วนตัว อยากปกปิด โดยให้ครูแนะแนวที่ไว้วางใจได้เมื่อปรึกษาปัญหาแล้วจะไม่นำเรื่องของตนเองไปพูดกับใครหรือให้ใครรู้

สถานที่ให้บริการการปรึกษาที่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ส่วนใหญ่ต้องการคือ ห้องให้คำปรึกษา แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาอาจจะต้องการสถานที่ที่เหมาะสมกับการรับคำปรึกษา เพราะสถานที่ให้คำปรึกษามีส่วนสำคัญในการให้คำปรึกษา คือ มีห้องที่เป็นสัดส่วน ไม่มีเสียงรบกวน ไม่คับแคบ มีความสะดวกในการให้คำปรึกษา ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ กรวิจิตร วงศ์ละคร (2542) ที่พบว่า นักเรียนต้องการให้มีห้องแนะแนว ห้องบริการให้คำปรึกษาที่เป็นสัดส่วน และจัดให้นุเคราะห์รับผิดชอบงานโดยตรง แต่สถานที่ให้บริการการปรึกษาที่นักศึกษาชั้นปีสุดท้าย ส่วนใหญ่ต้องการคือ สถานที่ใดก็ได้แล้วแต่สถานการณ์นั้นๆ แสดงให้เห็นได้ว่า นักศึกษาชั้นปีสุดท้ายต้องการความสะดวกมากกว่า เพราะนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายตามหลักสูตร ต้องฝึกสอน ฝึกงาน หรือว่าต้องทำงานวิจัย จึงทำให้อาจไม่สะดวกในการเดินทางเพื่อมาใช้ห้องให้คำปรึกษา ห้องภาค หรือห้องอื่นๆในมหาวิทยาลัย

นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ส่วนใหญ่ มีความต้องการที่จะให้นักศึกษาเป็นผู้กำหนดเวลาเอง โดยส่วนใหญ่ต้องการให้ระยะเวลาในการปรึกษาแต่ละครั้งคือ 30 นาที และต้องการให้มีการ

ปรึกษาเดือนละ 1 ครั้ง แต่นักศึกษาชั้นปีสุดท้ายส่วนใหญ่ มีความต้องการที่จะให้ผู้ให้คำปรึกษา เป็นผู้จัดตารางเวลาให้นักศึกษาเลือก โดยส่วนใหญ่ต้องการใช้ระยะเวลาในการปรึกษาแต่ละครั้งคือ 1 ชั่วโมง และต้องการให้มีการปรึกษาเดือนละ 1 ครั้ง ทั้งนี้อธิบายได้ว่า นักศึกษาทั้งสองชั้นปี คำนึงถึงเวลาวางของตนเป็นหลักในการกำหนดเวลาในการรับบริการการปรึกษา สังเกตได้ที่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ต้องการเลือกเวลาเองว่าตนเองต้องการเวลาไหน ขึ้นอยู่กับว่าว่างเมื่อไหร่ เหมือนกับที่นักศึกษาชั้นปีสุดท้าย เลือกที่จะให้ผู้ให้คำปรึกษากำหนดตารางเวลามาก่อน แล้ว นักศึกษาเป็นฝ่ายเลือกว่านักศึกษาจะต้องการเวลาตามตารางนั้นหรือไม่ ทั้งนี้ก็ต้องขึ้นอยู่กับเวลา ของผู้ให้คำปรึกษาเช่นกัน ส่วนระยะเวลาในการปรึกษาในแต่ละครั้ง นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ต้องการ ใช้เวลาในการปรึกษาน้อยกว่านักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่ต้องการระยะเวลาในการปรึกษา 1 ชั่วโมง และความถี่ในการปรึกษา นักศึกษาทั้งสองชั้นปีมีความต้องการให้มีการรับบริการการปรึกษา เดือน ละ 1 ครั้ง เหมือนกันอาจเป็นเพราะนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เห็นว่าระยะเวลา 30 นาที เป็นระยะเวลาที่ เพียงพอแล้วกับปัญหาของตนที่ต้องการรับคำปรึกษา แต่นักศึกษาชั้นปีสุดท้ายเห็นว่า ระยะเวลา 1 ชั่วโมง เดือนละ 1 ครั้ง น่าจะเพียงพอกับความต้องการบริการการปรึกษาของตน แต่ทั้งนี้ ระยะเวลาในการให้บริการการปรึกษาที่ได้นั้น จะต้องขึ้นอยู่กับสภาพปัญหาและความต้องการบริการ ปรึกษาของผู้รับคำปรึกษาในแต่ละครั้งตามสถานการณ์ตามความเหมาะสม ไม่มากเกินไปหรือไม่ น้อยเกินไป ซึ่งผู้ให้คำปรึกษาต้องเป็นผู้สังเกตเพื่อดำเนินการการปรึกษาต่อไปขึ้นอยู่กับทักษะและ ศักยภาพของผู้ให้การ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. มหาวิทยาลัยควรนำข้อมูลที่ได้ไปเป็นแนวทางในการกำหนดรูปแบบหรือวิธีการในการจัดบริการให้การปรึกษาและโปรแกรมฝึกอบรมต่างๆ ให้ตรงกับความต้องการของนักศึกษาที่แตกต่างกัน เช่น เมื่อนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีปัญหาความยุ่งยากและไม่คุ้นเคยกับการลงทะเบียนเรียนด้วยตนเอง มหาวิทยาลัยควรจัดให้มีการอบรมวิธีการลงทะเบียนที่ถูกต้องให้กับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 หรือเมื่อนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายมีปัญหาเกี่ยวกับการเรียนต่อและการประกอบอาชีพหลังจากจบการศึกษา มหาวิทยาลัยควรมีการจัดอบรมเรื่องการศึกษาต่อและอาชีพจากวิทยากร เป็นต้น อันจะเป็นผลดีต่อมหาวิทยาลัยซึ่งเป็นสถาบันที่ผลิตเยาวชนที่จะเป็นบัณฑิตที่ดีและเป็นครูอาจารย์ที่มีคุณภาพของสังคมต่อไป
2. ควรมีบุคลากรผู้ให้คำปรึกษาที่มีความรู้ความสามารถในการให้บริการการปรึกษา และมีจำนวนที่เพียงพอ เพื่อให้สามารถดำเนินการจัดบริการการปรึกษาแก่นักศึกษาอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ
3. ควรจัดสถานที่เพื่อบริการการปรึกษาอย่างเป็นสัดส่วน ถูกต้องตามหลักการให้คำปรึกษาที่ถูกต้องเหมาะสม เช่น เป็นห้องที่มีความเป็นส่วนตัว ไม่มีคนพลุกพล่าน ไม่มีเสียงรบกวน มีบรรยากาศที่จูงใจให้นักศึกษาเข้ามาใช้บริการ
4. ควรมีการอบรมความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับบริการการปรึกษาทางจิตวิทยาแก่นักศึกษา เพื่อให้นักศึกษาได้ทราบถึงวัตถุประสงค์และประโยชน์ของบริการการปรึกษา
5. ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้นักศึกษาทราบว่ามหาวิทยาลัยจัดให้มีการบริการการปรึกษาแก่นักศึกษาทั่วไปมิได้จัดให้เพียงแต่นักศึกษาที่มีปัญหา เพราะสาเหตุหลายประการที่ทำให้นักศึกษาส่วนมากไม่กล้าเข้าห้องบริการการปรึกษา เช่น กลัวเพื่อนมองว่ามีปัญหาทางพฤติกรรม หรือมีปัญหาทางจิต ฯลฯ การประชาสัมพันธ์จะช่วยให้ปัญหาเหล่านี้ลดลง
6. ควรจัดให้มีการประเมินผลการบริการการปรึกษาให้มีความต่อเนื่องเพื่อพัฒนาให้มีประสิทธิภาพ และสามารถตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการการปรึกษาได้

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยถึงปัญหา ความต้องการบริการการศึกษา และความต้องการวิธีการ
การศึกษา สำหรับนักศึกษาทุกชั้นปี
2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบปัญหาและความต้องการบริการการศึกษาของนักศึกษา
โดยจำแนกตามปัจจัยอื่นๆ ด้วย เช่น เพศ ผลการศึกษา สถานภาพของผู้ปกครอง การศึกษาและ
รายได้ของผู้ปกครอง ฯลฯ
3. ควรมีการศึกษาวิจัยถึงปัจจัยหรือสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาด้านต่างๆ ขึ้นกับ
นักศึกษา